

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

ZARASAI

1951 m.

spalio mėn.

6

ŠEŠTADIENIS

Nr.80(648)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. Už didįjį taikos reikalą —2 pusl.
2. Socialistinė pramonė— žemės ūkiui—2 pusl.
3. Garbingai įvykdyti draugui Stalinui duotą žodį—3 pusl.
4. F. SAVIČENKO. Užkirsti kelią artelės įstatų pažeidimui—3 pusl.
5. Skaitytojų laiški—3pusl.
6. Kinijos Liaudies Respublikos antrų metinių minėjimas—4 pusl.

Už tolesnį lietuvių tautos suklestėjimą

1951 m. spalio 4 d. „Tiesos“ vedamasis

Tvirtai ir užtikrintai žengia lietuvių tauta į savo suklestėjimą. Tarybinė valstybinė ir visuomeninė santvarka, stalininė visų didžiosios tarybinių tautų šeimos draugystė ir nesavanaudiška savitarpio parama bei bendradarbiavimas, šauniosios bolševikų partijos, didžiojo Stalino vadovavimas užtikrina lietuvių tautai visapusišką valstybingumą, ūkio, kultūros vystymą, gerovės kilimą, neribotus galimumus augti, stiprėti kaip socialistinei nacijai.

Aple tai su visu ryškumu liudija didingi lietuvių tautos pasiekimai tarybų valdžios metais.

Ilgus metus lietuvių tauta vilko dvigubą jungą—vietinių engėjų ir imperialistinių grobikų, visų pirma Amerikos—Anglijos kapitalistų. Dvarininkai ir buožės, fabrikantai, pirkliai ir bankininkai, siekdami užtvirtinti savo viešpatavimą, bijodami savo tautos, eidavo į sandėrį su užsienio grobikais, šaukdavosi juos į pagalbą kovoje prieš Lietuvos darbo žmones, o už tą pagalbą atsilygindami pavertė Lietuvą pusiau kolonija. Užsienio imperialistai šeimininkavo Lietuvoje, politiškai, ekonomiškai, jie prekiaavo Lietuvos žemėmis, jie buvo atplėšę nuo Lietuvos Vilnių ir Klaipėdą.

Po dvigubo jungo našta skurdo ir vargo lietuvių tauta. Negalėjo vystyti Lietuvos pramonę, nes tai buvo ne-naudinga užsienio kapitalistams, kurie bevelijo viešpatuoti Lietuvos rinkoje su savo gaminiais ir dėl to visokeriopai gniaužė Lietuvos pramonę.

Negalėjo vystyti žemės ūkis, kuris neturėjo rinkos savo gaminiams, kuris neturėjo technikos ir buvo pasmerktas atsilikimui. Tik buožės ir dvarininkai, žiauriai išnaudodami darbo valstietį, buržuazinės valdžios remiami, galėjo vystyti savo ūkį, o darbo valstiečiai buvo pasmerkti atsilikimui, tamsai, skurdui.

Imperialistai, padedami vietinių išnaudotojų, atėmė iš lietuvių tautos bet kurias politines teises. Amerikos ir Anglijos intervencija 1918—1920 metais su buržuazinių nacionalistų pagalba užgniaužė Lietuvoje tarybų valdžią, įkurtą plačiausių darbo žmonių sluoksnių, ilgiems metams pavergė lietuvių tautą, atidavė ją neribotą saujelės savininkų valdžiai.

Ten, kur viešpatuoja išnaudojimas, skurdas, atsilikimas, politinė saujelės išnaudotojų priespauda tūkstančiams darbo žmonių, ten negali vystytis kultūra. Štai kodėl lietuviška kultūra merdėjo buržuazijos valdymo metais.

Buržuaziniai vadeivos bandė pridengti krašto atsilikimą iš užsienio gabenamais prabangos dalykais, kuriems jie išleisdavo beveik visą valiutą, gautą žiaurios darbo valstiečių išnaudojimo sąskaita. Tačiau darbo žmonių nebuvo galima apgauti, nes jie patys juto padėties sunkumą.

Štai kodėl Lietuvos darbo žmonės, Lietuvos Komunistų partijos vadovaujami, nė vienas dienas nesustabdė kovos prieš buržuazijos viešpatavimą už tarybų valdžią.

Tarybų Sąjungos paramos dėka, dėka didžiojo Stalino, kuris ištiesė lietuvių tautai pagalbos ranką, Lietuvos darbo žmonės nuvertė fašistų jungą ir atkūrė tarybų valdžią Lietuvoje. Lietuvių tautos istorijoje prasidėjo nauja gdynė.

Nuvertusi buržuazijos jungą, lietuvių tauta pati tapo savo likimo šeimininku, įgijo savo laisvę, valstybingumą, nepriklausomybę. Tarybų Lietuvos įstojimas į galinąją Tarybų Sąjungą amžinai apsaugojo ją nuo užsienio imperialistų kėslių, nes Lietuvos žemė yra dabar tarybinė žemė.

Naujais pagrindais vystosi liaudies ūkis mūsų krašte. Mūsų respublikai paramą suteikia visos broliškosios tautos, visų pirma didžioji rusų tauta. Iš Maskvos ir Leningrado, iš Uralo ir Ukrainos, iš Azijos ir Užkaukazės nepabaigiama srove plaukia į Tarybų Lietuvą įrengimai, mašinos, žaliavos.

Panaikinus žmogaus išnaudojimą kito žmogaus, darbas pasidarė garbės, šaunumo dalyku. Išvaduotas Tarybų Lietuvos darbo žmogus žino, kad jis dirba ne saujelei turtuolių, o sau, savo kraštui, savo tautai, savo mylimai tarybinei Tėvynei, kuri užtikrina visų joje gyvenančių tautų suklestėjimą.

Tarybų valdžios metais iš pagrindų pasikeitė respublikos pramonė. Štai, paimekime Vilnių. Buržuazijai valdant, Vilniuje tebuvo kelios dešimtys amatininkiškų ir pusiau amatininkiškų dirbtuvių. Dargi žmonės, dirbusios prieš pirmąjį pasaulinį karą, nebuvo

atkurtos. Dabar iš pagrindų pasikeitė Vilniaus pramonės vaizdas. Ne tik atsikūrė visos iki karo dirbusios ir vokiškųjų okupantų sugriautos įmonės, bet kyla kaminai naujų galingų fabrikų. Gaminami nauji gaminiai, apie kuriuos anksčiau ir galvoti nebuvo galima Lietuvoje.

Istorinę pergalę pasiekė Tarybų Lietuvos darbo valstiečiai. Vis glaudžiau susiburdami apie bolševikų partiją, apie didįjį Staliną, darbo valstiečiai susijungė į kolūkius.

Kolūkinės santvarkos pergalė galutinai užkirtė kelią buožinei eksploatacijai. Susijungę į kolūkius, darbo valstiečiai niekuomet nebevergaus nei dvarininkui, nei buožei. Kaip tik dėl to buožės dėjo visas pastangas, kad sutrukdytų kolūkių kūrimąsi. Buožės—pikčiausi darbo žmonių priešai, žiauriausi išnaudotojai ir kraugeriai. Kartu su dvarininkais ir fabrikantais jie ilgus metus engė darbo žmones. Kartu su vokiškaisiais grobikais jie smaugė lietuvių tautą, padėjo hitlerininkams vežti Lietuvos valstiečius į katogą, naikinti lietuvių tautą, žudyti naujakurius, gavusius žemę iš tarybų valdžios. Šmeižtais ir gąsdinimais, grasinimais ir teroru bandė jie sutrukdyti kolūkių kūrimąsi. Tačiau darbo žmonės sutriuškino buožes, užgniaužė jų pasipriešinimą, kolūkinę santvarką Lietuvoje nugalėjo galutinai ir negrįžtamai. Kai kur buožių likučiai įsibrovė į kolūkius ir bejėgiškame pyktyje mėgina griauti juos iš vidaus, veidmainiaudami ir apsimėdami nekaltais avinėliais. Tačiau tuščios jų pastangos! Darbo valstiečiai demaskuoja kenkėjiškus buožių veiksmus, išmeta buožes iš kolūkių. Tą kovą reikia stiprinti ir toliau. Tai yra tolesnio kolūkių sustiprėjimo laidas.

Gamybiniai darbo žmonių laimėjimai sukuria sąlygas jų gerovei kilti. Kaip ir visoje mūsų šalyje, taip ir mūsų respublikoje nuolat kyla darbininkų, valstiečių, inteligentijos gerovė. Kiekvienais metais darbo žmonės už savo uždirbtus rublius gauna nusipirkti vis daugiau prekių, gaminių, produktų. Buržuazija laikė darbininkus lūšnose, per dešimtmečius nepastatydama jiems nei vieno namo. Tarybų valdžios metais prie kiekvienos įmonės statomi namai darbininkams. Auga

nauji puikūs namai darbininkams Vilniuje, Lentvaryje, Akmenėje, Grigiškėse ir daug kur kitur.

Tarybų valdžia sudarė visas sąlygas darbo žmonėms šviestis, vystyti lietuviškai kultūrai, nacionalinei savo forma, socialistinei savo turiniu. Niekad Lietuvoje nebuvo tiek mokslo ir kultūros įstaigų, tiek mokyklų, kaip kad dabar, tarybų valdžios metais. Niekad Lietuvoje nebuvo leidžiama lietuvių kalba tiek knygų ir laikraščių, kaip kad dabar, tarybų valdžios metais. Įkvėpti kilniųjų marksizmo-leninizmo idėjų, vystosi lietuviškas mokslas, literatūra, menas.

Bolševikų partija auklėja darbo žmones tautų draugystės dvasia, kilnaus tarybinio patriotizmo dvasia, ryžtingai mobilizuoja darbo žmones prieš buržuazinių nacionalistų daugelį metų skiepytus šovinizmą, kosmopolitizmą, keliaklupsčiavimą prieš Ameriką ir Angliją.

Drašiai ir ryžtingai žengia lietuvių tauta plačiuoju tarybinu keliu į naujus laimėjimus. Praeityje buržuaziniai vadovai, norėdami palengvinti sau darbo žmonių pavergimą, stengėsi įdiegti jiems netikrumą, nepasitikėjimą savo jėgomis. Bolševikų partija įkvepia Tarybų Lietuvos darbo žmonėms kūrybingumą, tarybinių žmonių nacionalinį pasididžiavimą, ragina į naujus laimėjimus.

Tarybų Lietuvos darbo žmonės žino, jog jų tolesni pergalių laidas yra broliškųjų tarybinių tautų šeima, kurioje ji yra laisva tarp laisvų ir lygi tarp lygių. Jie didžiuojasi savo Tėvyne—didžiąja Tarybų Sąjunga, kuri viečia visam pasauliui kaip socializmo, pažangos ir taikos švyturys.

Tuo laiku, kada imperialistiniai grobikai skleidžia žvėriško rasizmo teorijas, skelbia tautas „menkavertėmis“, mūsų šalyje yra įsigalėjusi tautų draugystės ir lygybės ideologija.

„Tarybiniai žmonės,—sako draugas Stalinas,—yra tos nuomonės, jog kiekviena nacija,—vis tiek—didelė ar maža, turi savo kokybinius ypatumus, savą specifiką, kuri priklauso tikslai jai ir kurios neturi kitos nacijos. Šie ypatumai yra tas indėlis, kurį įneša kiekviena nacija į bendrą pasaulinės kultūros lobyną ir papildo jį, praturtina jį. Šia prasme visos nacijos—ir mažos, ir didelės—yra vieno doje padėtyje, ir kiekviena

nacija lygiareikšmė bet kuriai kitai nacijai“.

Tuo tarpu, kai imperialistiniai grobikai kursto naują karą, kai jie su žiaurumu, pralenkiančiu hitlerinius kraugerius, užpuolė taikingąją Korėją, tuo laiku mūsų šalis yra taikos visame pasaulyje tvirtovė, nuosekliausias ir tvirtiausias kovotojas už taiką, ir apie ją buriasi taikos jėgos visame pasaulyje.

Tuo laiku, kada kapitalizmo šalyse išnaudotojai stiprina savo jungą, mūsų šalyje ryžtingai kuriama komunistinė visuomenė, kuri nežino vieno žmogaus išnaudojimo kito žmogaus. Tuo laiku, kada kapitalistinis pasaulis yra slegiamas krizės, skurdo, nedarbo, mūsų šalis nežino nei krizės, nei nedarbo ir eina vis į naujus laimėjimus.

Štai kodėl Tarybų Lietuvos darbo žmonės didžiuojasi tuo, kad jie yra Tarybų šalies piliečiai ir nesigaili jėgų stiprinti savo Tėvynei.

Savo patriotinius jausmus lietuvių tauta dar kartą pareiškia dabar, kai vyksta rinkimas parašų po Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimusi. Tarybų Lietuvos darbo žmonės, vieningai pasirašydami šį Kreipimąsi, pasižada savo pasiaukojančiu darbu toliau stiprinti savo Tėvynę. Jie žino, jog pasiektais laimėjimais negalima nusiraminti ir jog priešakyje dar nemaža darbo, rimti uždaviniai.

Mūsų uždavinys yra toliau nenuilstamai plėsti socialistinę statybą mūsų respublikoje, vystyti jos ūkį, jos kultūrą.

Ypatingai svarbus uždavinys—toliau nenuilstamai stiprinti kovą prieš buržuazinį nacionalizmą, prieš priešišku klasių likučius. Priešui suduoti lemiama smūgiai, bet budrumo negalima prarasti, nes kuo labiau priešo jėgos pakirstos, tuo labiau jis siūta. Negalima prileisti šioje kovoje jokio pusinumo, jokio taikstymosi.

Reikia ir toliau su visu ryžtingumu auklėti darbo žmones tarybinės ideologijos dvasia, skiepyti jiems nesutaikomumą priešams, meilę ir ištikimybę tarybinei Tėvynei.

Bolševikų partijos, didžiojo Stalino vedami, Tarybų Lietuvos darbo žmonės nesigailės pastangų, kad mūsų brangioji Tėvyne kuo sparčiau žengtų į komunizmą.

393181

Už didįjį taikos reikalą

Nepalaužiamas yra mūsų pasiryžimas apginti taiką

Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimasis dėl Taikos Pakto sudarymo tarp penkių didžiųjų valstybių sutiko karštą didžiosios Tarybų Sąjungos tautų paramą.

Tarybų Sąjungos darbo žmonės visuomet aiškiai suprato ir supranta, jog karo politika yra reikalinga ir naudinga tik nedidelei saujelei imperialistų ir kolonizatorių, laisvės priešų ir darbo žmonių engėjų. Užimta taikiu, kūrybiniu darbu, mūsų liaudis niekuomet negalvojo ir negalvoja nei apie svetimų teritorijų užgrobimą, nei apie kitų tautų pavergimą, nei apie naujų rinkų arba žaliavų šaltinių išsigijimą.

Tuo tarpu TSRS darbo žmonės per praėjusius 30 su viršum metų buvo priversti kovoti už savo valstybės nepriklausomybę, ginami ją nuo niekšingų tarptautinės reakcijos pasikėsinių. Mes pakėlėme svarbiausią naštą kovoje su pavojingu ir piktu visos darbo žmonijos priešų, hitleriniu fašizmu neseniai pasibaigusio antrojo pasaulinio karo metais. Didžiojo Stalino genijus, Tarybinės Armijos šaunumas ir fabričių bei gamyklų, tarybinių ūkių ir kolūkių laukų milijonų darbo žmonių, o taip pat tarybinės inteligentijos ugningas patriotizmas išgelbėjo visą pasaulį nuo fašistinio pavergimo.

Akademikas N. Deržavinas,
Tarybinio Taikos Gynimo
Komiteto narys

Antrasis pasaulinis karas ir jo grėaunosios pasekmės atvėrė viso pasaulio tautoms akis ir parodė tikruosius tikslus Amerikos—Anglijos imperializmo, siekiančio įvesti savo pasaulinį viešpatavimą, nustatyti visose šalyse beteisškumo ir išnaudojimo režimą, panaikinti visas teises, kurias pasiekė tautos kovoje už savo laisvę ir nacionalinę nepriklausomybę.

Per pastaruosius metus Amerikos—Anglijos imperializmas intensyviai rengiasi trečiajam pasauliniam karui. Karinės isterijos išpūtimas, išgarsintojo „Maršalo plano“ įvykdymas, nežabota agitacija prieš Tarybų Sąjungą, karinių jūrų ir aviacijos bazių sukūrimas aplink mūsų sienas, Vakarų Vokietijos karinio potencialo atkūrimas, atviras karinis puolimas prieš Korėjos Liaudies Demokratinę Respubliką, Kinijos Liaudies Respublikai priklausančios Taivano salos užgrobimas ir, pagaliau, pasirašymas separatinės „taikos sutarties“ su samurajine Japonija—visa tai yra grandys naujo pasaulinio karo kurstymo imperialistinėje politikoje.

Pasaulio tautos nenori karo. Jos su vilimū kreipia savo

žvilgsnius į didžiąją Tarybų Sąjungą—nepajudinamą taikos visame pasaulyje saugotoją. Jos žino, kad tarybinei liaudžiai, užimtai didžiausių žmonijos istorijoje komunizmo įrenginių—taikos įrenginių statyba, karas nereikalingas. Jos vienijasi apie Pasaulinės Taikos Tarybos šūkius, sutelkiančius daugelį milijonų geros valios žmonių visuose žemės rutulio kampuose kovai prieš karo kurstytojų saujelės sąmokslą.

Kiekvieno tarybinio pliečio patriotinė pareiga—pasirašyti Taikos Tarybos Kreipimąsi dėl Taikos Pakto sudarymo tarp penkių didžiųjų valstybių. Milijonai ir milijonai mūsų parašų po šiuo istoriniu dokumentu yra svarbus tarybinės liaudies įnašas kovoje už taiką, naujas smūgis pažangiosios žmonijos priešams, naujas rūstus įspėjimas karo kurstytojams.

Tęsdama ryžingą kovą už taiką, tarybinė liaudis, vieningai susitelkusi apie bolševikų partiją ir be galo atsidačiusi didžiajam taikos vėliavininkui, visos pažangiosios žmonijos vadui—draugų Stalinui, rodo aukštą moralinės-politinės vienybės pavyzdį, nepalenkiamą taikos valią, pasiryžimą apginti ją visos darbo žmonijos laimingos ateities vardan.

Taika nugalės karą

Man jau virš 60 metų. Per šį laikotarpį aš pergyvenau ne vieną karą ir gerai žinau, kokias baisias kančias ir nelaimes neša jis žmonijai. Praėjusiuose pasauliniame kare aš netekau savo dukters komjaunuolės Marytės. Ji paguldė savo galvą už tai, kad žemėje klestėtų laisvas ir laimingas gyvenimas, įsiviešpatautų taika.

Taika! Šis brangiausias žodis skamba šiandien viso pasaulio dorų žmonių širdyse ir lūpose. Mūsų tarybinėje šalyje nėra nė vieno žmogaus, kuris norėtų karo. Juk mums, užimtiems didžiuliu kūrybiniu darbu, taika reikalinga lygiai kaip oras, kaip vanduo. Mes be jaudinimosi negalime žiūrėti šiandien į didžiųjų komunizmo statybų žemėlapi. Lenino—Stalino partijos vadovaujami tarybiniai žmonės sėkmingai vykdo stalininį gamtos pertvarkymo planą. Juk visa tai, ką stato tary-

biniai žmonės turi tiksłą tarnauti taikingiems tikslams.

Karas neturi kilti! Juk ne tam statome mes naujus miestus, kad jų namai žinotų, kas tai yra užtemdymas. Mes plečiame laukus gaušiams derliams, bet ne kauptynėms. Mes keičiame upių vagas tam, kad jos duotų gyvybę milijonams hektarų žemės. Mes statome naujus namus, gamyklas, mokslo įstaigas ne tam, kad matyti griuvėsius. Mūsų vaikai krito kovoje su fašistais ne tam, kad nauji imperialistai kėsintųsi į mūsų laimę.

Taikos Pakto sudarymas išreiškia gyvybinius mūsų šalies interesus. Štai kodėl su didžiuliu vieningumu pasirašėme mes Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimąsi, balsuodami už taiką, už šviesią ir laimingą ateitį.

J. Melnikas

Tarybų Sąjungos Didvyrės
Marytės Melnikaitės tėvas

Su kovos už taiką vėliava

Visoje šalyje tebevyksta parašų rinkimas po Pasaulinės Taikos Tarybos Kreipimąsi. Pasirašydami Kreipimąsi, darbo žmonės pareiškia apie savo karštą siekimą stiprinti taikos reikalą pasiaukojamu darbu.

Latvijoje Jelgavos miesto stalybininkai baigia apdailinti puikiausią senovės pastatą—didžiojo architekto Rastrelė kūrybą. Jis atkuriamas jau antrą kartą. Pirmuo-

ju pasauliniu karu ji sugriovė kaizerinės gaujos, antruoju—hitlerininkai.

Vieningai pasirašo Kreipimąsi Mari ATSR kaimo darbo žmonės. Semionovo rajono žemės ūkio artelėje „Smena“ įsusirinkimą atvyko visi suaugę kolūkiečiai.

Visuose Tiumenės srities miestuose ir kaimuose—Tobolske, Chantymansiske, Salechardoje vyksta darbo žmonių susirinkimai.

1 PAGALBĄ AGITATORIUI

Socialistinė pramonė - žemės ūkiui

(Skaičiai ir faktai)

Mūsų socialistinis žemės ūkis teisėtai laikomas stambiausiu, labiausiai mechanizuotu pasaulyje. Kolūkių, tarybinių ūkių ir MTS techninio apginklavimo augimas rodo didžiulį bolševikų partijos, Tarybinės vyriausybės, draugo Stalino rūpinimąsi socialistinės žemdirbystės klestėjimu, nenukrypstamu jos kilmu.

Pokarinio stalininio penkmečio metais mūsų pramonė davė žemės ūkiui didžiulį kiekį naujų šiuolaikinių aukšto našumo mašinų. Išaugusieji mechanizatorių kadrų sėkmingai įsisavina tą techniką, pasiekia pasaulyje nematytus darbo našumo rodiklius.

AUGA TRAKTORIŲ GAMYBOS PRAMONĖ

Prieš daugiau kaip 21 metus, 1930 metų birželio 17 d., partijos XVI suvažiavimo išvakarėse, buvo paleista į darbą Stalingrado traktorių gamykla. Nuo konvejerio nuėjo pirmasis traktorius.

Stalingrado traktorių gamykla suvaidino įžymų vaidmenį išvystant mūsų šalies žemės ūkį, socialistiškai jį pertvarkant. Per savo darbo me-

tus jis davė keletą šimtų tūkstančių traktorių ir už daugelį milijonų rublių jiems atsarginių dalių. 1949 metų lapkričio pabaigoje gamykla pradėjo gaminti dizelinius traktorius, tarybinių konstruktorių sukurtas tobulas ir tautiškas naujo tipo mašinas.

Šiais metais sukaks 20 metų nuo tos dienos, kai nuo Charkovo traktorių gamyklos konvejerio nuėjo pirmasis ratinis traktorius su marke „ChTZ“. Charkovo, kaip ir Stalingrado traktorių gamyklos kolektyvas yra daug padaręs techniškai perginkluojant žemės ūkį.

Per stalininių penkmečių metus žymiai išaugo ir išsiplėtė tėvyninė pramonė, gaminanti traktorius ir žemės ūkio mašinas. Dabar mūsų šalyje yra septynios traktorių gamyklos vietoj trijų, veikusių prieš karą. Šios gamyklos—Altajaus, Stalingrado, Charkovo, Čeliabinsko, Vladimiro, Lipecko ir Minsko.

8.400 MTS

Prieš karą TSR Sąjungoje buvo 7.069 mašinų-traktorių stotys. Jos vykdė kolūkių laukuose apie 90 įvairių darbų rūšių.

Karas padarė didžiulę žalą mūsų žemės ūkiui. Fašistinių grobikų laikinai okupuotuose rajonuose mašinų—traktorių stotys buvo sugriautos. Hitlerininkai pagrobė ir išvežė į Vokietiją 137 tūkstančius traktorių ir daugybę kitų žemės ūkio mašinų bei padarę.

Pokarinio stalininio penkmečio metais socialistinės žemdirbystės technikinė bazė atkurta ir sustiprinta. Dabar TSR Sąjungoje yra daugiau kaip 8.400 mašinų-traktorių, miškų apsaugos, gyvulininkystės mašinų ir pievų melioracijos stočių. MTS vykdomų darbų skaičius išaugo iki 170.

Didelį mastą įgijo šiais metais lauko darbų mechanizavimas. Traktorių darbų apimtis padidė 20 procentų, palyginti su praėjusiais metais. Mašinų-traktorių stotys atliks kolūkiuose: 90—95 procentus arimo, 71 procentą vasarojaus sėjos ir 81 procentą žiemkenčių sėjos, 58 procentus kombaininio grūdinių kultūrų derliaus nuėmimo, 82 procentus—saulėgrąžų nuėmimo ir 68 procentus žolėlių sėklojų derliaus nuėmimo. Pokarinio stalininio penk-

mečio metais žemės ūkis gavo 536 tūkstančius traktorių pervedant į 15—jėgius, dešimtis tūkstančių kombainų, 341 tūkstantį traktorių plūgų, 254 tūkstančius traktorių sėjamųjų, 249 tūkstančius traktorių kultivatorių ir didelį kiekį kitų žemės ūkio mašinų.

PENKI NAUJI TRAKTORIŲ TIPAI

Pokariniais metais socialistinė pramonė įsivainavo ir pradėjo masiškai gaminti daugiau kaip 150 naujų dideljo našumo žemės ūkio mašinų.

Tarybiniai konstruktoriai sukūrė penkis naujus tipus traktorių. Jie turi didelius pranašumus prieš tuos, kurie buvo gaminami iki karo. MTS gauna viškinus traktorius ir traktorius su dizeliniu motoru. Šios mašinos sunaudoja žymiai mažiau degalų, negu tos, kurios dirba žibalu. Taip, dizelinis traktorius „DT—54“, kuris gaminamas vietoj „STZ—NATI“, išieškoja 35 procentais mažiau kuro.

Nauji traktoriai pritaikyti įvairiems darbams vykdyti. Taip, pavyzdžiui, praėjusiais metais Charkovo gamyklos pagamintas traktorius „ChTZ—7“ gali būti išnaudotas soduose medelynams veisti, tarpueiliams įdirbti; daržų ūkiuose dirvai įdirbti, kaupiti, dirbant su daigų sodinimo

mašinomis, sėjamosiomis ir bulvių sodinimo mašinomis; miško ūkyje—su medžių sodinimo mašinomis, įdirbant tarpueilius, o taip pat daugeliui kitų darbų.

NUIMANT GAUSIUS DERLIUS

Kombainas pas mus—svarbiausia derliaus nuėmimo mašina. 1933 metais TSR Sąjungoje derliaus nuėmimo dirbo daugiau kaip 10 tūkstančių kombainų. 1935 metais šis kiekis išaugo iki 27 tūkstančių. 1937 metais MTS ir tarybiniai ūkiai turėjo apie 100 tūkstančių šių puikių mašinų. Prieškariniais 1940 metais kombainų jau buvo 182 tūkstančiai.

Pokarinio stalininio penkmečio metais socialistinė pramonė žymiai padidino kombainų gamybą. 1950 metais jų buvo pagaminta 3,6 karto daugiau, negu 1940 metais. Per penkerius metus žemės ūkis gavo 93 tūkstančius šių mašinų, tame tarpe 39 tūkstančius savaeigių. 1950 metais svarbiausiose šalies grūdų rajonuose buvo nuvalyta kombainais nuo 95 iki 99 procentų grūdinių pasėlių.

Socialistiniam žemės ūkiui apginkluoti gaminami vis tobulesnų tipų kombainai, jų tarpe „Stalinec—6“ „Stalinec—8“ ir savaeigis kombainas „S—4“.

Garbingai įvykdyti draugui Stalinui duotą žodį

Už aukštą karvių išmilžį

Jau praėjusiais metais mūsų kolūkis atsiekė neblogų rodiklių gyvulių produktyvumo pakėlimo srityje. Tačiau mes dar darėme nemažai klaidų. Praėjusiais metais nebuvo organizuotas papildomas karvių šėrimas, šlavavo primelžto pieno apskaita, nebuvo gerai išnaudojamos ganyklos. Kovodami už aukštus pieno išmilžius, šiemet mes stengėmės likviduoti šiuos trūkumus, nuolat gerinti karvių priežiūrą.

Daugelis melžėjų galvoja, kad daug pieno duoda tik geros veislės karvės. Žinoma, tai iš dalies teisingai, bet aš įsitikinau, kad labai smarkiai veikia karvės pilingumą gera priežiūra ir taisyklingas melžimas. Pas mus dar yra daug vietinės veislės karvių, kurios anksčiau duodavo po 7—9 litrus

pieno per dieną. O dabar, pagerinus jų laikymo sąlygas, per parą primelžiamo pieno kiekis pašoko iki 16—19 litrų, o viena karvė duoda po 22 litrus per dieną.

Daug kartų man teko girdėti melžėjas skundžiantis, kad vasaros karščių metu sumažėjo pieno kiekis, krinta jo riebumas. Aš patyriau, kad šito lengvai galima išvengti. Karvė karščių metu smarkiai prakaituoja, išgarina daug vandens. Tuo tarpu į tai dažnai neatkreiptama rimto dėmesio, karvės girdomos retai. Aš girdau karves 5-8 kartus per parą.

Melžti irgi reikia mokėti. Nemokėsi gerai melžti, gali ir pieno mažai primelžti ir karvę sugadinti. Mes praktikuoju kumštinį melžimą. Tada ir pienas gaunasi šva-

resnis ir karvei neskauda. Visada stengiamės išmelžti iki lašo, nes paskutiniai pieno lašai yra riebiausi.

Karves mes papildomai šerame išspaudomis. Tai pakelia pieno riebumą.

Aš įsipareigojau iš kiekvienos mano prižiūrimų 10 karvių gauti po 2200 kg pieno. Vykdydama įsipareigojimą, aš jau primelžiau vidutiniškai po 1700 litrų pieno, o iki metų pabaigos savo įsipareigojimą ne tik įvykdysiu, bet ir viršysiu.

Didelį dėmesį mūsų melžėjų darbai skiria kolūkio valdyba, kuri nuolat apsvarsto mūsų darbo rodiklius, nurodo trūkumus ir padeda juos pašalinti.

L. Pieviškytė
„Počiotnyj trud“ kolūkio melžėja

Nesirūpinama visuomeninės gyvulininkystės išvystymu

Neleistinai žlugdomas visuomeninės gyvulininkystės išvystymo planas „Trinkuškių“ kolūkyje (valdybos pirmininkas drg. Žiliukas). Iki šio laiko kolūkis dar neįpusėjo stambių raguočių išvystymo plano įvykdymo, kiauštininkystės išvystymo planas įvykdytas 60 proc. Tačiau fermoms papildyti kolūkis nesilima jokių priemonių. Vietoj 16 pagal planą kolūkis užkontraktavo tik 6 stambių raguočių prieauglio štukas ir daugiau kontraktacijos sutarčių nesudaro.

Kolūkyje nevedama kova už gyvulių produktyvumo pakėlimą. Iš 10 melžiamų karvių iki rugsėjo 25 d. primelžta 5300 litrų pieno, kas sudaro 48 proc. metinio primelžimo plano. Ganykliniu laikotarpiu gyvuliams neduodama papildomai pašaro. Fermos vedėjas drg. Skandys Balys

nesirūpina išspaudų išpirkimu, kas galėtų žymiai pakelti gyvulių produktyvumą.

Ypač bloga padėtis paukštininkystės fermoje. Pavasarį kolūkis iš inkubatorinės stoties gavo 400 štukų viščiukų, tačiau iš jų išliko tik 85. Kritimo priežastis buvo bloga jų priežiūra. Paukštininkė Miškintienė neduodavo viščiukams gerti, lesino tik kruopomis, o kolūkio valdyba jokių priemonių užkirsti kelią viščiukų naikinimui nesilima.

Blogai prižiūrimos taip pat kiaulės. Patalpose nešvaru, jau ilgą laiką iš tvartų nebuvo išvežamas mėšlas, kiaulės neišleidžiamos į lauką pasivaikščioti.

Mažai dėmesio skiria kolūkio valdyba ir pašarų bazės sudarymui. Valdyba nežino, kiek turima paruošta stambaus pašaro, iki šio laiko nepagaminta nė vienos tonos

siloso. Kolūkio valdybos pirmininkas drg. Žiliukas sako, kad pradės gaminti silosą užbaigus kitus darbus. Tai rodo pašarų bazės sudarymo klausimo neįvertinimą, nusiikalstamą pažiūrą į pašarų bazės sudarymą. Kolūkio valdyba savo posėdžiuose nė karto neapsvarstė padėties fermose, nekėlė klausimų, susijusių su gyvulininkystės išvystymu kolūkiečių susirinkimuose, nesiėmė jokių priemonių užkirsti kelią nesąžiningam atskirų fermos darbuotojų darbui.

Visuomeninės gyvulininkystės išvystymo plano žlugdymas „Trinkuškių“ kolūkyje turi sukelti nerimą rajono vykdomojo komiteto žemės ūkio skyriuje. Būtina imtis ryžtingų priemonių padėčiai ištaisyti ir nubausti kaltininkus, prileidusius tokią padėtį.
F. Radzivilovas

Užkirsti kelią artelės įstatų pažeidimui

„Astrakalnio“ kolūkis (pirmininkas drg. Kolesnikovas) atsilieka visų ūkinių uždavinių vykdyme. Kolūkyje silpnai vyksta žiemkenčių sėja, nors kolūkis ir turėjo visas galimybes atlikti ją geriausiais terminais. Žlugdomas taip pat visuomeninės gyvulininkystės išvystymo planas. Gyvulių fermos negausios, gyvulių produktyvumas žemas. Pagrindinės šio atsikimo priežastys glūdi grubiame artelės įstatų—pagrindinio kolūkinio gyvenimo įstatymo—pažeidime.

Artelės įstatai reikalauja, kad visi nariai dirbtų kolūkyje. Šio reikalavimo „Astrakalnio“ kolūkyje nesilaikoma. Kolūkyje yra 18 darbingų kolūkiečių, neišdirbusių darbadienių minimumo. Štai, kolūketis Miškinis Petras nuo metų pradžios turi išdirbęs tik 24 darbadienius; jis užsiima medžiokle ir į darbą neina. Pūslis Petras per visą derliaus nuėmimo laikotarpį išbuvo Vilniuje ir šiuo metu kolūkyje taip pat nedirba. Net valdybos narys Ivanovienė Ona turi išdirbusi tik 41 darbadienį. Ką gi padarė valdyba tam, kad užkirsti kelią darbo drausmės pažeidimams?

Š. m. rugsėjo 21 d. įvyko kolūkio valdybos posėdis ir visuotinis narių susirinkimas, kurie apsvarstė darbo drausmės sustiprinimo klausimą. Atrodė, kad kolūkio valdyba imsis priemonių prieš kolūkiečius, vengiančius darbo artelėje, tinkamai juos nubaust. Tačiau taip neįvyko. Valdyba neapsvarstė minėtų kolūkiečių, o ėmėsi priemonių prieš tuos narius, kurie dirba daug geriau. Susirinkimas apsvarstė ir išreiškė griežtą papėkimą kolūkiečiams Gikai Juozui ir Petrokai Jonui. Tuo tarpu kolūketis J. Gikas iki rugsėjo 1 d. turi išdirbęs 138 darbadienius, J. Petroka—155 darbadienius.

Kolūkyje blogai sutvarkyta darbadienių įskaita. Dauguma kolūkiečių nežino, kiek jie turi išdirbę darbadienių, į knygutes jie retai surašomi, darbo knygutes brigadininkai laiko pas save. Be to, atlikti laukininkystės brigadose darbai neapmatuojami, daviniai išpučiami.

Žemės ūkio artelės įstatai nurodo, kad kolūkiečiai turi nuolat stiprinti kolūkio visuomeninį turta, kovoti prieš jo išvaistymą. Tačiau kolūkyje vyrauja neatsakinga pažiūra į kolūkio nuosavybę, į jos gausinimą. Štai, nuo metų pradžios gyvulininkystės fermose krito 16 stambių raguočių, iš jų 7 teliukai dėl veršinininkės A. Venclovaitės kaltės. Tačiau ir iš šių faktų artelės valdyba nepadarė reikiamų išvadų. Valdybos nutarimu kolūkio viršininkė turėjo atpirti 1 teliuką, fermos vedėjas R. Zakarka—3 ir kolūkio valdyba—3. Tačiau nutarime nenurodyta, kas, būtent, iš valdybos narių turi juos atpirti ir todėl aišku, kad ligšiol nieks jų ir neatpirks. Nesiėmimas priemonių prieš asmenis kaltus dėl gyvulių kritimo veda prie atsakomybės nebuvimo iš atskirų fermos darbuotojų pusės.

Grubūs artelės įstatų pažeidimai prileisti paskirstant šieną už darbadienius. Kolūkis dar neaprupino savo visuomeninių gyvulių pašaru, o jau pradėjo šieno išdavimą kolūkiečiams. Be to, šienas buvo išdalytas neatsižvelgiant į išdirbtų darbadienių skaičių: kiekvienai šeimai po 200 kg šieno. Negana to, daugiau kaip 40 tonų visuomeninio šieno išgrobstyta.

Su tokia padėtimi kolūkyje toliau talkstyti negalima. Žemės ūkio artelės įstatų pažeidėjai turi būti patraukti griežton atsakomybėn.

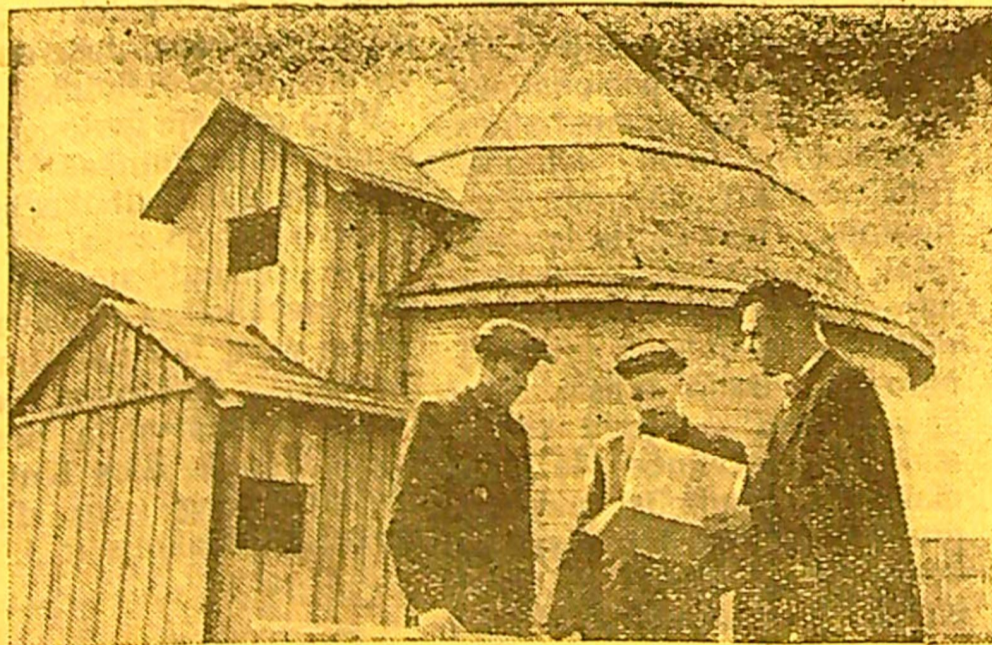
F. Savičenko

Nesirūpinama gyvulininkystės patalpų paruošimu

Molotovo vardo kolūkyje yra sudaryta statybininkų brigada, kuriai vadovauja drg. Juodinis. Brigados darbas buvo kelis kartus svarstomas kolūkio valdybos posėdy, tačiau darbas nuo to nepagerėjo, nes pati valdyba mažai rūpinasi statybos darbais. Dar ligi šio laiko neparinktos patalpos gyvuliams ir, aišku, jos neruošiamos gyvulių žiemojimui.

Kolūkis kartoja praėjusių metų klaidas, kada neužtikrinus šilto gyvulių žiemojimo buvo prieita prie gyvulių kritimo ir jų produktyvumo sumažėjimo. Reikia imtis reikiamų priemonių pagerinti vadovavimą statybinei brigadai ir užtikrinti pavyzdinę gyvulininkystės patalpų paruošimą.

L. Statulevičius

Vilniaus medžio apdirbimo kombinatas (MAK) respublikos kolūkiams ir tarybininkams ūkiams gamina 100 tonų talpos siloso bokštus. Pirmoji tokių bokštų siunta, susidedanti iš 30 bokštų, jau išsiųsta kolūkiams. Dabar MAK ruošiasi išsiųsti antrąją bokštų siuntą.

Nuotraukoje: (Iš kairės į dešinę) stalių cecho brigadininkas J. Giedrys, cecho viršininkas I. Nikoličevs ir MAK vyriausiasis inžinierius B. Salimonovas prie pagaminto siloso bokšto.

L. Morozovo nuotrauka (ELTA).

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

KURSAI BERAŠTINGUMUI LIKVIDUOTI

Karveliškių klubo—skaityklos vedėjas drg. Ovčnikovas iniciatyva prie Naudų pradinės mokyklos suorganizuoti kursai beraštingumui ir mažaraštingumui likviduoti. Juose mokysis 26 Molotovo ir Kalinino vardo kolūkių kolūkiečiai.

L. Juodinis

DARBO DRAUSMĖS PAŽEIDĖJAI

Čapajevos vardo kolūkio pirmininko pavaduotojas drg. V. Balapkinas ne tik nekovoja už darbo drausmę kolūkyje, bet net ją ardo. Kolūkiečių susirinkime buvo nutarta pirmąjį eilę nukasti kolūkio bulves, o tik po to dirbti individualiuose sklypuose. Tačiau nežūrintį tai paties Balapkinos šeima dirba savo skly-

pe. Be to, drg. Balapkinas spalio 1 d. davė arklių savo giminaiti F. Rožkovi ir leido jai kasti savo sklype bulves. Spalio 2 d. kolūketis Rožkovo sklype dirbo dar 7 moterys.

Kolūkio valdyba turi padaryti alitinkamas išvadas ir užkirsti kelią darbo drausmės pažeidimams.

S. Balapkinas

NESIRŪPINAMA LINŲ PARUOŠIMU

Julijos Žemaitės vardo kolūkyje šiemet užaugo gražus linų derlius. Tačiau kolūkio valdyba nesirūpina tinkamu jo sutvarkymu. Dar ligšiol kolūkyje stovi dideli nenurautų linų plotai, o ir nurauti linai guli krūvose.

Kolūkio valdyba turi nedelsiant organizuoti linų pirmąjį apdirbimą ir jų statymą valstybei.

O. Kalnėnaitė

Kinijos Liaudies Respublikos antrųjų metinių minėjimas

Iškilmės Pekine

PEKINAS, X. 1 d. (TASS). Iškilmingai ir didingai atrodė Kinijos Liaudies Respublikos sostinė—Pekinas. Šventiškai papuošta pati didžioji miesto aikštė—Tianjanjmynas, kurią liaudis vadina Raudonąja aikšte. Čia prieš dvejus metus buvo paskelbta Kinijos Liaudies Respublika. Aikštėje iškilmingam paradi išsirikiavo Liaudies išvadavimo armijos ir liaudies apsaugos dalys. Centrinės ir šoninės Tianjanjmyno vartų tribūnos papuoštos didžiuliais šūkiiais: „Tegyvuoją Kinijos Liaudies Respublikos nacionalinė šventė“, „Tegyvuoją Kinijos Liaudies Respublika“, „Tegyvuoją viso pasaulio tautų vienybę!“.

Tribūnose—Kinijos Liaudies Respublikos Centrinės liaudies vyriausybės tarybos ir Kinijos komunistų partijos CK nariai, demokratinės partijų ir visuomeninių organizacijų atstovai, diplomatinio korpo nariai, nacionalinių mažumų atstovai, rajonų, kur gimė revoliucinis judėjimas, ir rajonų kurie buvo partizanų bazėmis, vadovaujantieji darbuotojai, provincijų vyriausybės vadovaujantieji darbuotojai, svarbiausių respublikos miestų merai, užsienio delegacijos ir svečiai. Svečių tarpe—Tarpautinių Stalininių premijų „Už taikos sustiprinimą tautų tarpe“ komiteto nariai tarybinis rašytojas Ilja Erenburgas ir Čilės poetas Pablo Neruda, tarybinių visuomeninių organizacijų delegacija, Bulgarijos, Rumunijos, Vengrijos, Korėjos, Čekoslovakijos, Lenkijos, Mongolijos, Vokietijos ir Vietnamo delegacijos, o taip pat Indijos, Birmos, Indonezijos ir Pakistano delegacijos, atvykusios į Kinijos Liaudies Respublikos antrųjų metinių minėjimą, ir sostinės visuomenės atstovai.

Centrinės Liaudies vyriausybės pakviesti, dalyvauti iškilmėse į sostinę atvyko šalies pramonės ir žemės ūkio pirmūnai. Jų tarpe gamybinio lenktyniavimo Kinijoje iniciatorius Ma Chen—čanas, žemės ūkio pirmūnas Li Sun—da ir kt.

Devintą valandą 50 minučių į centrinę tribūną pakyla Centrinės liaudies vyriausybės pirmininkas Mao Cze—dunas, pirmininko pavaduotojai Liu Šao—ci, Čan Lanis, Li Czi—šenis, Sun Czin—lin, Valstybinės administratyvinės tarybos premjeras Čou En—lajus ir kiti Centrinės liaudies vyriausybės ir Kinijos komunistų partijos Centro komiteto Politinio biuro nariai.

Keletą minučių trunka ovacija kinų tautos vado Mao Cze—duno garbei.

Centrinės liaudies vyriausybės tarybos generalinis sekretorius Lin Bo—czuijus paskelbia iškilmių ceremonijos pradžią. Iškilmingai skamba Kinijos Liaudies

Respublikos nacionalinis himnas; pasigirsta galingas artilerijos saluto griaudimas.

Lygiai dešimtą valandą į aikštę įjoja priimtas parada Kinijos Liaudies išvadavimo armijos vyriausiasis vadas generolas Čzu De. Vadovaujamas paradi generolas Ne Žun—čzenis atiduoda raportą. Apjojęs išsirikiavusias dalis, Čzu De pakyla į centrinę tribūną ir paskelbia įsakymą Liaudies išvadavimo armijos dalims. Pažymėjęs laimėjimus, pasiektus atkuriant ir išvystant respublikos liaudies ūkį, išaugusią Liaudies išvadavimo armijos galią, Čzu De nurodo į augančią tolesnių agresyvių veiksmų grėsmę iš Amerikos imperialistų pusės, žlugdančių taikias derybas Korėjoje ir sudariusių prieš visų taikingųjų tautų valią „Taikos sutartį“ su Japonija bei karinį „saugumo pakta“. Čzu De užbrėžia kariuomenės dalims tolesnius uždavinius—kelti savo kovinį išsimokslinimą ir įsisavinti karo meną.

Prasideda kariuomenės dalių iškilmingas žygiavimas pro tribūną. Parada pradeda karo mokyklų kursantų suvestinė kolona, praeina pėstininkų, tankų, artilerijos, karinių jūrų, aviacijos ir parashutinų—desantinų mokyklų kursantai; juos pakeičia pėstininkai. Tuojau po pėstininkų praeina liaudies apsaugos būriai. Po jų—kavalerija, po to į aikštę įžengia prožektorinės dalys, jas pakeičia artilerija, pražygiuoja motorizuotieji pėstininkai, po jų—šarvuotųjų tankų kariuomenės dalys.

Nespėja nuvažiuoti nuo aikštės tankai, kai danguje pasirodo lėktuvai. Lėktuvų gaudimą nustelbia entuziastingi šūkiiai tribūnose: „Tegyvuoją Mao Cze—dunas!“, „Tegyvuoją draugas Stalinai!“.

Paradas baigtas. Į aikštę įžengia pirmosios demonstrantų kolonos. Pro tribūną praeina 20.000 Kinijos pionierių. Jie neša raudonas vėliavas, Markso—Engelso, Lenino ir Stalino portretus; kinų tautos vadų Sun Jat—seno, Mao Cze—duno, Čou En—lajaus, Liu Šao—ci, Čzu De portretus. Viršum jaunųjų demonstracijos dalyvių galvų—tarpautinio darbininkų judėjimo žymiųjų veikėjų—Kim Ir Seno, Ho Ši—Mino, Boleslovo Bieruto, Klemento Gotvaldo, Vilhelmo Piko, Georgiu Dežo, Matiaso Rakošio, Vylko Čerynkovo, Envero Hodžos, Čoibalsano, Tokudos, Moriso Torezo, Palmiro Toljačio, Uiljamo Fosterio, Hari Polito ir Dolores Ibaruri portretai. Pionieriai karštai sveikina geriausią Kinijos vaikų draugą Mao Cze—duną. Viršum aikštės supasi raudoni transparentai, kuriuose įrašyti Kinijos vaikų karštos meilės savo didžiajai Tėvynei žodžiai. Pionierių grupė pakyla į

tribūną ir, aidint audringoms ovacijoms, įteikia Mao—Cze—dunui gyvų gėlių puokštes, viršum aikštės pakyla daugybė balandžių—Kinijos Liaudies Respublikos Centrinės liaudies vyriausybės taikingos politikos simbolis.

Pionierius pakeičia vėliavininkų—sostinės pramonės įmonių darbo pirmūnų suvestinė kolona. Po jos praeina įvairių miesto ir jo pakraščiu įmonių kolektyvai. Gausūs transparentai demonstrantų rankose pasakoja apie naujus Kinijos darbininkų darbo laimėjimus. Darbininkai neša sudėtingų šiuolaikinių mašinų, sukurtų per dvejus liaudies respublikos egzistavimo metus, maketus, naujų gamyklų ir fabriku statomų korpu maketus, liudijančius apie Kinijos pramonės augimą. Pasigirsta šūkiiai: „Tegyvuoją Kinijos Liaudies Respublika!“, „Tegyvuoją kinų tautos vienybę!“, „Taika! Apginsime taiką!“, „Tegyvuoją Kinijos komunistų partija—naujų pergalių Kinijoje vadovas ir organizatorius“, „Tegyvuoją kinų tautos vadas, pirmininkas Mao Cze—dunas!“, „Tegyvuoją didžioji Kinijos ir Tarybų Sąjungos tautų draugystė!“, „Tegyvuoją geriausią kinų tautos draugas—viso pasaulio darbo žmonių vadas Generalisimas Stalinai!“.

Tuojau po pramonės įmonių darbininkų praeina geležinkelininkai. Po jų į aikštę įžengia valstiečiai iš aplinkinių sostinės rajonų. Išlaisvinti įvykdžius žemės reformą, jie demonstruoja savo pasiekimus žemės ūkio srityje. Praeina valstybinių įstaugų tarnautojų, dėstytojų ir studentų kolonos. Nesibaigiantis žmonių srautas liejasi Tianjanjmyno aikšte. Neutilsta sveikinimo šūkiiai Mao Cze—duno ir J. V. Stalino garbei.

Į aikštę įžengia Kinijos—Tarybų Sąjungos draugystės visos Kinijos draugijos, Kinijos demokratinės lygos, Asociacijos demokratijos išvystymui remti, nacionalinės rekonstrukcijos demokratinės asociacijos narių kolonos. Eina pašto ir telegrafo darbuotojai, ministerijų tarnautojai, Kinijos mokslų akademijos darbuotojai. Demonstrantai neša didžiulį bronzinį Mao Cze—duno biustą. Viršum kolonų—javų varpų maketai, medvilnės dėžučių maketai—simbolis gausaus grūdinių kultūrų ir medvilnės derliaus, surinkto šiemet Kinijos Liaudies Respublikoje.

Pražygiuoja Kinijos fizkultūrininkai. Paskui juos eina 8000 būgnininkų, atliekančių fizkultūrinį maršą. Kolona po kolonos žygiuoja aikšte Pekino darbo žmonės. Daugiau kaip 6 valandas truko šios iškilmingos eitynės. Demonstracijoje dalyvavo daugiau kaip 400.000 žmonių. (ELTA).

AGRONOMO PATARIMAI

Bičių priežiūra rudenį

Baigiantis augalų žydėjimui iš bičių korių išimamas atliekamas medus. Medus išimamas iš tų korių, kuriuose bent pusė medaus uždengta. Koriai, kuriuose medus mažai ar ir visai neuždengtas, dar paliekamas avilyje 10—15 dienų. Vienai bičių šeimai žiemos maitinimui laikotarpiui reikalinga avily palikti 7—9 kg medaus, o paskui penėti bites cukrumi. Cukrus turi būti supenėtas iki rugsėjo 20—25 dienos. Tokiu būdu, bitininkas privalo paruošti cukraus atsargą pagal turimas bičių šeimas.

Žiemai bitėms paliekama tikrai tiek korių, kiek jos įstengia tirštai aptūpti. Koriai paliekami šviesesni su bitinėmis akelėmis. Juodus korius su traninėmis akelėmis reikia išimti. Jeigu šituose koriuose

yra medaus, kurį norima atiduoti bitėms, reikia medų atidengti ir įstatyti į avilį už durelių arba už lentos, kad laisvai galėtų bitės prieiti.

Prasidėjus šalnomis, avily visas tuštumas reikia užkimšti pakulomis, samanomis ar bent šiaudais. Jei avily kelios lakos, vieną jų reikia palikti kiek atvirą, o kitas užkimšti. Kad į avilius negalėtų įlįsti pelės, ant lakos reikia uždėti iškarpytą skar-delę retų šukų pavidalo, kurių iškarpos 5—6 mm.

Prasidedant rudens stipriems vėjams, laką reikia uždengti lentele įstrižai, kad vėjas nepūstų tiesiog į avilio vidų.

F. Dainys

Bitininkystės—sodininkystės agronomas

Raudonojo Kryžiaus draugijos veikla

Iš pirmų mokslo metų dienų plačiai išvystė savo veiklą Zarasų vidurinėje mokykloje №1 Raudonojo Kryžiaus draugija. Draugijos narių jėgomis kas savaitę pravedamos paskaitos įvairiomis temomis, kaip „Raudonojo

Kryžiaus organizacijos kilmė ir uždaviniai“, „Kažinotina apie gerklės ligas“, „Vėžys ir kova su juo“ ir pan. Draugija numatė globoti du mokyklinio amžiaus vaikus—našlaičius.

P. Žalvarnis

Kino seansai kolūkiuose

Šiomis dienomis Zarasų kilnojamas kinas lankėsi „Tarybinio artojo“ kolūkyje. Čia buvo pademonstruotas filmas „Kinietiškas cirkas“. Į kino seansą atsilankė virš 50

Su dideliu pasisekimu šis filmas buvo demonstruojamas taip pat Salomėjos Nėries vardo kolūkyje.

J. Mažeikaitė

Zarasų kilnojamas kinas demonstravo šiomis dienomis „Pobiedos“ kolūkyje tarybinį meninį filmą „Taikos dieno-

mis“. Kino seansą gausiai aplankė šios ir kaimyninių artelių kolūkiečiai.

A. Miškinis

SPORTAS

Zarasų MTS kolektyvo LSD „Žalgiris“ dviračių lenktynės

Š. m. rugsėjo 30 d. Zarasuose įvyko masinės individualinės MTS kolektyvo dviračių lenktynės. Jose dalyvavo virš 30 dviratininkų.

Vyrų grupėje geriausiai pasirodė traktorininkas V. Makelis. Jis 20 km distanciją nuvažiavo per 38 min, 23 sek. Viena sekunde nuo jo atsiliko mechanikas J. Zavackas. Trečią vietą laimėjo traktorininkas P. Rožkovas, nuvažiavęs šią distanciją per 40 min. 33 sek. Šios lenktynės išaiškino daug gerų dviratininkų. V. Makelis ir J. Za-

vackas viršijo II atskyrio, o dviratininkai P. Rožkovas, R. Vazgilevičius, V. Paprockas, P. Sklizmantas ir A. Rukštelis išlaikė III atskyrio normą.

Moterų grupėje pirmoji vieta atiteko MTS tarnautojai E. Pikauskienei. Ji 10 km distanciją atliko per 24 min. 50 sek.

Lenktynių nugalėtojai apdovanoti diplomais ir asmeninėmis dovanomis.

Tokias masines lenktynes turėtų praktikuoti ir „Kolūkiečio“ sporto draugija.

Draugiškos krepšinio ir tinklinio rungtynės

Š. m. rugsėjo 30 d. įvyko draugiškos krepšinio ir tinklinio rungtynės tarp Zarasų I ir II vidurinių mokyklų komandų.

Abejas rungtynes laimėjo I vidurinės mokyklos moks-

leiviai. Tinklinio rungtynės pasibaigė santykiu 3:1, krepšinio 36:24.

V. Šadeika

Ats. redaktorius
L. RUDAŠEVSKIS